KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2015/309

2015 m. vasario 26 d.

kuriuo tam tikriems importuojamiems Turkijos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams nustatomas galutinis kompensacinis muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 15 straipsnį,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

1. Laikinosios priemonės

(1) Europos Komisija (toliau – Komisija) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1195/2014 ([2]) (toliau – laikinasis reglamentas) tam tikriems importuojamiems Turkijos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams nustatė laikinąjį kompensacinį muitą.

(2) Komisija, gavusi 2014 m. sausio 3 d. Danijos akvakultūros asociacijos (toliau – skundo pateikėjas) gamintojų, kurie užaugina ir paruošia daugiau nei 25 % visų tam tikrų vaivorykštinių upėtakių Sąjungoje, vardu pateiktą skundą, pranešimu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (toliau – pranešimas apie inicijavimą) ([3]) inicijavo tyrimą. Kaip minima laikinojo reglamento 1 konstatuojamojoje dalyje, pranešime apie inicijavimą buvo klaidų, kurių ištaisymas paskelbtas 2014 m. rugsėjo 4 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (toliau – klaidų ištaisymas) ([4]).

2. Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis

(3) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 23 konstatuojamojoje dalyje, atliekant subsidijavimo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2013 m. sausio 1 d.–2013 m. gruodžio 31 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2010 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

3. Tolesnė procedūra

(4) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatytas laikinasis kompensacinis muitas (toliau – pirminis faktų atskleidimas), kelios suinteresuotosios šalys pateikė rašytinės informacijos dėl preliminarių išvadų. Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms.

(5) Egėjo jūros eksportuotojų asociacija (toliau – AEA) paprašė surengti klausymą, kuriame dalyvautų prekybos bylas nagrinėjantis pareigūnas (toliau – bylas nagrinėjantis pareigūnas). Klausymas surengtas 2014 m. lapkričio 26 d. Per klausymą aptarti šie klausimai: tariamas produkto apibrėžtosios srities pasikeitimas dėl klaidų ištaisymo, rūkytų vaivorykštinių upėtakių įtraukimas į produkto apibrėžtąją sritį ir esamos padėties nustatymas. 2015 m. sausio 8 d. surengtas antrasis susitikimas su bylas nagrinėjančiu pareigūnu. Be klausimų, aptartų per 2014 m. lapkričio 26 d. įvykusį klausymą, aptartas žalos analizės metodas ir siūloma įsipareigojimų tvarka.

(6) Buvo apsvarstytos suinteresuotųjų šalių žodžiu ir raštu pateiktos pastabos ir prireikus atitinkamai pakeistos preliminarios išvados.

([1]) OL L 188, 2009 7 18, p. 93.

([2]) 2014 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1195/2014, kuriuo tam tikriems importuojamiems Turkijos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams nustatomas laikinasis kompensacinis muitas (OL L 319, 2014 11 6, p. 1).

([3]) Pranešimas apie antisubsidijų tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Turkijos kilmės vaivorykštinių upėtakių inicijavimą (OL C 44, 2014 2 15, p. 9).

([4]) Pranešimo apie antisubsidijų tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Turkijos kilmės vaivorykštinių upėtakių inicijavimą klaidų ištaisymas (OL C 297, 2014 9 4, p. 23).

(7) Komisija visoms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino importuojamiems Turkijos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams nustatyti galutinį kompensacinį muitą ir galutinai surinkti laikinuoju muitu užtikrintas sumas (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Buvo nustatytas laikotarpis, per kurį visos šalys galėjo teikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo.

(8) Suinteresuotųjų šalių pateiktos pastabos apsvarstytos ir prireikus į jas atsižvelgta.

4. **Atranka**

(9) Po pirminio faktų atskleidimo AEA atkreipė dėmesį į pranešimo apie inicijavimą klaidų ištaisymą, minėtą 2 konstatuojamojoje dalyje, ir teigė, kad tuo klaidų ištaisymu Komisija išplėtė produkto apibrėžtąją sritį. Negalima atmesti prielaidos, kad paskelbus apie tyrimo inicijavimą kai kurie Turkijos eksportuotojai dėl tariamo produkto apibrėžtosios srities išplėtimo nepranešė apie save ir neužpildė atrankos formos. Todėl gali būti, kad atrinktų eksportuojančių gamintojų grupė nebėra tipinė. Po galutinio faktų atskleidimo ta pati šalis pakartojo savo pastabą, tačiau jos labiau nepagrindė ir nepaaiškino.

(10) Prašomą informaciją pateikė ir sutiko, kad gali būti atrenkamos, aštuoniolika eksportuojančių Turkijos gamintojų grupių. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 14 konstatuojamojoje dalyje, visas šių bendrovių deklaruotas eksporto į Sąjungą kiekis 2013 m. sudarė visą eksporto iš Turkijos į Sąjungą kiekį. Kaip minėta laikinojo reglamento 15 konstatuojamojoje dalyje, Komisija, remdamasi didžiausia tipine produkto eksporto į Sąjungą apimtimi, pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnio 1 dalį atrinko keturias eksportuojančių gamintojų grupes. Atrinktų bendrovių eksportas sudaro 64 % nagrinėjamojo produkto eksporto į Sąjungą. Taigi atrinktų bendrovių eksporto apimtis yra tipinė, todėl šios šalies teiginiai dėl atrankos atmesti.

(11) Kadangi jokių kitų pastabų dėl atrankos negauta, patvirtinamos laikinojo reglamento 9–17 konstatuojamosios dalys.

5. **Individualus nagrinėjimas**

(12) Vienuolika bendrovių ar bendrovių grupių paprašė individualaus nagrinėjimo pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnio 3 dalį.

(13) Komisija šių prašymų nepatenkino, nes eksportuojančių gamintojų yra tiek daug, kad individualus nagrinėjimas pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų jį laiku užbaigti.

B. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

(14) Kaip nustatyta laikinojo reglamento 24 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamasis produktas yra Turkijos kilmės vaivorykštiniai upėtakiai (*Oncorhynchus mykiss*):

— kurių gyvasis svoris ne didesnis kaip 1,2 kg arba

— kurie yra švieži, atšaldyti, užšaldyti ir (arba) rūkyti:

  — neišdorotos žuvys (su galvomis), be žiaunų arba su jomis, išskrostos arba neišskrostos, kurių kiekvienos svoris ne didesnis kaip 1,2 kg, arba

  — be galvų, be žiaunų arba su jomis, išskrostos arba neišskrostos, kurių kiekvienos svoris ne didesnis kaip 1 kg, arba

  — filė, kurių kiekvienos svoris ne didesnis kaip 400 g,

ir kurių KN kodai šiuo metu yra ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 ir ex 0305 43 00 (toliau – nagrinėjamasis produktas).

(15) Kaip jau minėta 9 konstatuojamojoje dalyje, po pirminio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Komisija klaidų ištaisymu išplėtė tyrimo produkto apibrėžtąją sritį, kuri, kaip teigiama, buvo patvirtinta laikinojo reglamento 1 straipsnio 1 dalimi. Minėta šalis teigė, kad produkto apibrėžtoji sritis išplėsta neteisėtai. Taip pat teigta, kad dėl tariamo produkto apibrėžtosios srities išplėtimo turėjo būti konsultuojamasi su suinteresuotosiomis šalimis. Po galutinio faktų atskleidimo ta pati šalis pakartojo savo pastabą, tačiau jos labiau nepagrindė ir nepaaiškino.

(16) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 25 konstatuojamojoje dalyje, klaidų ištaisymas neturėjo įtakos produkto apibrėžtajai sričiai, nes jo pobūdis – vien redakcinis. Taigi nuo pat pradžių produkto apibrėžtoji sritis aprėpė įvairių pateikimo formų porcijos dydžio vaivorykštinius upėtakius. Atliekant tyrimą paaiškėjo, kad įvairių pateikimo formų, patenkančių į produkto apibrėžtąją sritį, aprašymas gali būti suprantamas skirtingai ir kad ne visos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtos kalbinės versijos yra nuoseklios, todėl reikėjo jas patikslinti. Pavyzdžiui, pažodžiui aiškinant produkto apibrėžtosios srities aprašymą būtų buvę galima manyti, kad gyva žuvis gali būti išskrosta. Tačiau paaiškėjo, kad, nepaisant korektūros klaidos, visos suinteresuotosios šalys, kurios buvo paprašytos užpildyti susijusius klausimynus, pateikė informacijos apie visas produkto rūšis, todėl padaryta išvada, kad nuo pat dabartinio tyrimo inicijavimo šalys suprato, kad į apibrėžtąją sritį patenka visos produkto rūšys. Apie klaidų ištaisymą iš karto po jo paskelbimo e. paštu pranešta visoms suinteresuotosioms šalims, tačiau nė viena jų nepateikė jokių pastabų ir nepareiškė, kad pažeidžiamos jų gynybos teisės. Be to, eksportuojantys gamintojai per tyrimą Komisijai pranešė gaminantys visų pateikimo formų, kurios minimos produkto apibrėžtyje, produktą. Todėl šalies teiginiai atmesti.

(17) Dvi suinteresuotosios šalys dar kartą pareiškė, kad rūkyti upėtakiai turėtų būti išbraukti iš produkto apibrėžtosios srities. Jos nesutiko su laikinojo reglamento 29 konstatuojamojoje dalyje Komisijos pateikta išvada, kad nagrinėjamojo produkto apibrėžtyje nurodytų įvairių pateikimo formų – „gyvi“, „atšaldyti“, „užšaldyti“ ar „rūkyti“ – produktas pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, techninėmis ir cheminėmis savybėmis, ir dar kartą nurodė du ankstesnius antidempingo tyrimus, vykdytus atitinkamai 2004 m. ([1]) ir 2005 m. ([2]) dėl kitų žuvų produktų (didžiųjų vaivorykštinių upėtakių ir lašišų), kuriuose rūkyti produktai į produkto apibrėžtąją sritį nebuvo įtraukti. Šios šalys pateikė informacijos apie rūkymo proceso poveikį, dėl kurio, kaip jos teigė, pasikeičia minėtos charakteristikos. Jos taip pat pakartojo savo ankstesnį teiginį, kad labai skiriasi rūkytos filė ir kitų pateikimo formų produkto sąnaudų struktūra ir kad rūkytos filė gamybos procesui būdingos didelės rūkymo sąnaudos.

(18) Po galutinio faktų atskleidimo AEA teigė, kad Komisija nepatikslino, kurios rūkytų ir nerūkytų upėtakių pagrindinės fizinės, techninės ir cheminės savybės yra, kaip nustatyta, panašios. AEA taip pat teigė pateikusi įrodymų, kad, pavyzdžiui, skiriasi rūkytų ir nerūkytų upėtakių cheminė struktūra, juslinės savybės ir maistinė vertė.

(19) Komisija nusprendė, kad net ir įvertinus rūkymo proceso poveikį svarbiausios pagrindinės charakteristikos, paaiškintos laikinojo reglamento 29 konstatuojamojoje dalyje, išlieka panašios, todėl nepritarė tam, kad rūkyti produktai būtų išbraukti iš produkto apibrėžtosios srities. Priešingai nei teigė AEA, produkto, t. y. žmonėms vartoti skirtų įvairių pateikimo formų upėtakių, charakteristikos ir pagrindinės cheminės bei maistinės savybės išlieka ir po rūkymo. Šalių pateikta informacija apie rūkymo proceso poveikį neįrodo, kad dėl rūkymo minėtos pagrindinės charakteristikos iš esmės pasikeistų. Šis klausimas taip pat aptartas per 5 konstatuojamojoje dalyje minėtus susitikimus su bylas nagrinėjančiu pareigūnu. Be to, visų kategorijų nagrinėjamasis produktas (įskaitant rūkytus upėtakius) priskiriamas Kombinuotosios nomenklatūros ([3]) 3 skirsniui ir yra aiškiai atskirtas nuo žuvies produktų, priskiriamų Kombinuotosios nomenklatūros 16 skirsniui. Teiginio dėl skirtingos sąnaudų struktūros susijusios šalys labiau nepagrindė. Be to, kaip jau minėta laikinojo reglamento 30 konstatuojamojoje dalyje, per tyrimą nustatyta, kad rūkytos filė ir kitų pateikimo formų produkto sąnaudų struktūra iš tiesų panaši. Pagrindinis sąnaudų elementas, sudarantis daugiau kaip 50 % visų kiekvienos pateikimo formos produkto sąnaudų, yra auginimo sąnaudos, kurias daugiausia sudaro pašarų (žuvų miltų ir žuvų taukų) sąnaudos, taip pat energijos sąnaudos ir ikrų arba jauniklių sąnaudos. Bet kuriuo atveju, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 112 ir 113 konstatuojamosiose dalyse, priverstinis kainų mažinimas buvo skaičiuojamas palyginant kiekvienos rūšies produkto kainas. Galiausiai, kaip jau paaiškinta laikinojo reglamento 31 konstatuojamojoje dalyje, per ankstesnius tyrimus nenustatyta, kad rūkyti produktai turėtų būti išbraukti iš produkto apibrėžtosios srities, ir šiuo klausimu nepadaryta jokių konkrečių išvadų. Todėl minėti teiginiai atmesti.

(20) Po galutinio faktų atskleidimo AEA ir Turkijos Vyriausybė (toliau – TV) pakartojo savo ankstesnį teiginį, kad rūkytų upėtakių įtraukimas į produkto apibrėžtąją sritį yra nesuderinamas su ankstesne praktika ir kad Komisija nepakankamai paaiškino šį tariamą nukrypimą nuo ankstesnės praktikos.

([1]) 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 437/2004, nustatantis galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantis laikinąjį muitą, nustatytą didžiųjų vaivorykštinių upėtakių, kurių kilmės šalys yra Norvegija ir Farerų salos, importui (OL L 72, 2004 3 11, p. 23).

([2]) 2005 m. balandžio 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 628/2005, nustatantis laikinąjį antidempingo muitą išaugintos lašišos, kurios kilmės šalis yra Norvegija, importui (OL L 104, 2005 4 23, p. 5), ir 2006 m. sausio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 85/2006, nustatantis galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantis laikinąjį muitą, nustatytą Norvegijos kilmės išaugintos lašišos importui (OL L 15, 2006 1 20, p. 1).

([3]) 2014 m. spalio 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1101/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas (OL L 312, 2014 10 31, p. 1).

(21) Kaip jau paaiškinta laikinojo reglamento 31 konstatuojamojoje dalyje, per ankstesnius tyrimus nenustatyta ir nepadaryta konkrečių išvadų, kad rūkyti produktai turėtų būti išbraukti iš produkto apibrėžtosios srities. Iš tiesų, rūkyti produktai nebuvo minimi skunduose, dėl kurių buvo atliekami tie ankstesni tyrimai, todėl Komisija netyrė, ar juos būtų buvę galima įtraukti į tų tyrimų taikymo sritį tuo atveju, jei, tarkim, tuose skunduose jie būtų buvę paminėti. Taigi teiginys, kad per dabartinį tyrimą nukrypta nuo ankstesnės praktikos, yra neteisingas, todėl atmetamas.

(22) Jokių kitų pastabų dėl nagrinėjamojo produkto ar panašaus produkto negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 24–32 konstatuojamosios dalys.

C. **SUBSIDIJOS**

1. **Valstybės parama investicijoms į akvakultūros sektorių**

(23) Jokių pastabų dėl valstybės paramos investicijoms į akvakultūros sektorių negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 38–49 konstatuojamosios dalys.

2. **Tiesioginės ir netiesioginės subsidijos upėtakių produkcijos gamintojams**

(24) Po pirminio faktų atskleidimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas ir TV teigė abejojantys metodu, kurį Komisija taikė apskaičiuodama vidutinę netiesioginių subsidijų sumą, nes atsižvelgė tik į tą upėtakių gamybą, už kurią buvo skiriamos tiesioginės išmokos. Šios šalys pageidavo, kad Komisija naudotų 2014 m. rugsėjo mėn. Turkijos statistikos institucijos ([1]) paskelbtus bendros vidaus vandenų upėtakių gamybos duomenis. Po galutinio faktų atskleidimo abi minėtos šalys savo teiginį pakartojo. Komisija nusprendė, kad nors bendros vidaus vandenų upėtakių gamybos Turkijoje per tiriamąjį laikotarpį duomenys buvo pateikti po tikrinamųjų vizitų, tie duomenys yra patikimi, todėl šiam teiginiui pritarė.

(25) Taigi pakoreguota vidutinė netiesioginių subsidijų suma, apskaičiuota įvertinus dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų iš nesusijusių tiekėjų įsigytą produkciją: vietoj 0,60 TL nustatyta 0,51 TL už kilogramą, perskaičiuotą į neišdorotos žuvies ekvivalentą; skaičiuota taip:

— iš bendros visos šalies mastu taikytos subsidijos, nurodytos TV klausimyno atsakyme,

— atimta atrinktų eksportuojančių gamintojų (*Özpekler, Kilic, GMS*) gautų tiesioginių subsidijų suma,

— atimtas 0,2 % mokestis, kurį, norint gauti tiesioginę subsidiją, reikia sumokėti sąjungoms.

Gauta suma padalinta iš bendros vidaus vandenų upėtakių produkcijos, atėmus TV klausimyno atsakyme nurodytą atrinktų eksportuojančių gamintojų (*Özpekler, Kilic, GMS*) upėtakių produkciją.

(26) Taigi atrinktų eksportuojančių gamintojų vidutinė vieno kilogramo, perskaičiuoto į neišdorotos žuvies ekvivalentą, subsidijų suma apskaičiuota remiantis tiesioginių subsidijų, gautų už ūkininkavimo veiklą, suma ir vidutine TV suteiktų subsidijų suma, t. y. 0,51 TRY už kilogramą, perskaičiuotą į visos žuvies ekvivalentą, už pirkimą iš nesusijusių tiekėjų, jei jų buvo. Tuomet bendra nauda išreikšta CIF vertės procentine dalimi.

(27) Po pirminio faktų atskleidimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas teigė manantis, kad iš kito atrinkto eksportuojančio gamintojo įsigytų žaliavų subsidijos suma turėtų būti skaičiuojama kiek kitaip. Komisija šiam pasiūlymui pritarė ir atitinkamai atnaujino 33 konstatuojamojoje dalyje pateiktą lentelę.

(28) Po pirminio faktų atskleidimo ir vėliau po galutinio faktų atskleidimo du atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė, kad Komisija kompensavo jiems suteiktų tiesioginių subsidijų sumą, bet ne faktinę naudą. Tačiau gautos sumos būtų apmokestinamosios pajamos. Todėl iš bendros gautų tiesioginių subsidijų sumos reikėtų atimti pelno mokesčio, kurio tarifas Turkijoje yra 20 %, sumą. Remiantis pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punktu, *bet kurie prašymo mokesčiai ar kitos išlaidos, būtinai sumokėtos stengiantis patenkinti subsidijos suteikimo sąlygas arba gauti subsidiją*, turėtų būti atimti iš naudos sumos. Eksportuojantys gamintojai teigė manantys, kad taikomo pelno mokesčio sumokėjimas yra būtina sąlyga, kurią jie turėjo įvykdyti norėdami gauti subsidijos lėšų, todėl sumokėtos pelno mokesčio sumos turėtų būti laikomos „kitomis išlaidomis“, sumokėtomis stengiantis patenkinti subsidijos suteikimo sąlygas arba gauti subsidiją.

([1]) http://www.turkstat.gov.tr/Kitap.do?metod=KitapDetay&KT_ID=13&KITAP_ID=52

(29) Komisija šį teiginį atmetė. Pagrindiniame reglamente nenurodomas teisinis pagrindas, kuriuo remiantis būtų galima taikyti siūlomą metodą. Mokesčiai negali būti laikomi išlaidomis pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punktą. Pelno mokesčio mokėjimas yra Turkijos mokesčių įstatymu nustatyta prievolė, taikoma visoms bendrovėms, nesvarbu, ar jos gauna subsidijas, ar ne. Priešingai, nei yra įsitikinę eksportuojantys gamintojai, pelno mokesčio sumokėjimas nėra išankstinė lėšų gavimo sąlyga, tokia sąlyga veikiau yra faktinis vertimasis su nagrinėjamuoju produktu susijusia veikla.

(30) Po pirminio faktų atskleidimo ir vėliau po galutinio faktų atskleidimo du atrinkti eksportuojantys gamintojai teigė turintys ilgai laukti, kol gauna subsidijos lėšas, o tuo laikotarpiu turi didelių finansinių išlaidų. Todėl jie tikėjosi, kad Komisija atsižvelgs į tas išlaidas ir sumažins gautą naudos sumą. Atrinkti eksportuojantys gamintojai nurodė laikinojo reglamento 42 konstatuojamąją dalį, kurioje Komisija naudą nustatė remdamasi pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) lengvata už įsigyjamą įrangą ir šią naudą kiekybiškai išreiškė kaip „komerciniam bankui mokamas palūkanas iki PVM grąžinimo“.

(31) Šis teiginys yra nepagrįstas. Reikia pasakyti, kad tokio didelio masto subsidijų schemai tvarkyti atsakingos administracinės institucijos turi parengti būtinas procedūras ir priežiūros tvarką. Taigi visiškai normalu, kad turi praeiti tam tikras laikas, kol gaunamos subsidijos lėšos, nes į paramą, teikiamą pagal tokią schemą, gali pretenduoti daug Turkijos akvakultūros sektoriaus ūkininkų. Klaidinga ieškoti sąsajų su laikinojo reglamento 42 konstatuojamąja dalimi. Joje aprašyta PVM lengvata – tai TV taikoma subsidijų schema, o galimos finansavimo išlaidos – tai su ja susijusios ir paprastai patiriamos išlaidos, kurių TV nekompensuoja.

(32) Jokių kitų pastabų dėl gamintojams skiriamų tiesioginių ir netiesioginių subsidijų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 50–64 konstatuojamosios dalys.

(33) Atsižvelgus į suinteresuotųjų šalių po pirminio faktų atskleidimo pateiktas pastabas, nustatomi šie tiesioginių ir netiesioginių subsidijų skirtumai:

Tiesioginės ir netiesioginės subsidijos	
Bendrovės pavadinimas	Subsidijų skirtumas
GMS	6,9 %
Kilic	9,5 %
Özpekler	6,4 %
Ternaeben	8,0 %

3. **Subsidijuotos paskolos**

(34) Po pirminio faktų atskleidimo ir vėliau po galutinio faktų atskleidimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija kompensuotina subsidija laikė paskolą, nors ji buvo skirta su nagrinėjamuoju produktu nesusijusiai investicijai.

(35) Komisija šį teiginį atmetė. Per tyrimą nustatyta, kad vaivorykštinius upėtakius eksportuojantis gamintojas gavo paskolą, kuri yra kompensuotina, nes buvo skirta konkrečiai akvakultūros sektoriui. Manyta, jog tai, kad susijusi schema nėra konkrečiai skirta tiriamąjį produktą gaminančiam juridiniam subjektui, nėra svarbu, jeigu pati programa yra konkreti, o jos naudą galima susieti su nagrinėjamojo produkto gamyba. Šiuo atveju taip ir yra: dėl subsidijuotos paskolos sumažėjo gamintojo bendrosios finansavimo išlaidos, todėl gautą naudą galima susieti ir su nagrinėjamuoju produktu. Nepateikta jokių įrodymų, kad susiję eksportuojantys gamintojai finansinius išteklius tvarkė taip, kad gauta paskola nebūtų turėjusi įtakos bendrovės bendrosioms finansavimo išlaidoms.

(36) Po pirminio faktų atskleidimo kitas atrinktas eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija neteisingai paskirstė subsidijuotos paskolos naudą, gautą dviejų skirtingų tos pačios grupės juridinių subjektų, nes nagrinėjamąjį produktą gamina tik vienas iš jų.

(37) Komisija šiam teiginiui pritarė ir naudą paskirstė pagal atitinkamų juridinių subjektų apyvartą. Apskaičiuota, kad su nagrinėjamuoju produktu siejama nauda praktiškai lygi nuliui, todėl neturėtų būti įtraukta į bendrą subsidijos sumą.

(38) Po pirminio faktų atskleidimo ir vėliau po galutinio faktų atskleidimo vienas atrinktas eksportuojantis gamintojas dėl kompensuotinų paskolų teigė abejojantis, ar Komisija teisingai apskaičiavo apyvartos koeficientą naudai, siejamai su nagrinėjamojo produkto eksportu į Sąjungą, paskirstyti. Jis teigė, kad norint apskaičiuoti apyvartos koeficientą, naudojamą subsidijuotų paskolų dydžiui nustatyti, nagrinėjamojo produkto pardavimas eksportui turėtų būti padalintas iš bendrovės bendros apyvartos, įskaitant upėtakių ir kitų produktų (tiek parduotų vidaus rinkoje, tiek eksportuotų į ES) pardavimą.

(39) Komisija tam pritarė. Tačiau, nepaisant šio naujo metodo, subsidijuotų paskolų skirtumai nepasikeitė.

(40) Jokių kitų pastabų dėl subsidijuotų paskolų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 65–81 konstatuojamosios dalys.

(41) Atsižvelgus į suinteresuotųjų šalių po pirminio faktų atskleidimo pateiktas pastabas, nustatomi šie subsidijuotų paskolų skirtumai:

Lengvatinės paskolos	
Bendrovės pavadinimas	Subsidijų skirtumas
Özpekler	0,3 %

4. **Žemės ūkio draudimo fondas ir paramos įmokoms normos**

(42) Jokių pastabų dėl Žemės ūkio draudimo fondo ir paramos įmokoms normų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 82–90 konstatuojamosios dalys.

5. **Subsidijos konsultacijoms**

(43) Jokių pastabų dėl subsidijų konsultacijoms negauta, todėl patvirtinama laikinojo reglamento 91 konstatuojamoji dalis.

6. **Subsidijos už kurą ir žvejybos laivų nurašymą**

(44) Jokių pastabų dėl subsidijų už kurą ir žvejybos laivų nurašymą negauta, todėl patvirtinama laikinojo reglamento 92 konstatuojamoji dalis.

7. **Bendrų subsidijų skirtumų skaičiavimas**

(45) Po pirminio faktų atskleidimo dvi atrinktos bendrovės atkreipė dėmesį į apvalinimo klaidą, padarytą skaičiuojant bendrus subsidijų skirtumus. Komisija šiam teiginiui pritarė ir atitinkamai atnaujino toliau pateikiamą lentelę.

(46) Jokių pastabų dėl bendrų subsidijų skirtumų skaičiavimo metodo negauta, todėl patvirtinamas laikinojo reglamento 93–98 konstatuojamosiose dalyse aprašytas metodas.

(47) Atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių pastabas, galutiniai subsidijų skirtumai, taikomi neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokie:

Bendrovės pavadinimas	Subsidijų skirtumas
GMS	6,9 %
Kilic	9,5 %
Özpekler	6,7 %
Ternaeben	8,0 %

Bendrovės pavadinimas	Subsidijų skirtumas
Svertinis atrinktų bendrovių vidurkis	7,6 %
Subsidijų skirtumas visos šalies mastu	9,5 %

D. **ŽALA**

1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(48) Po pirminio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Komisija veikiausiai neįtraukė Sąjungos gamintojų, perdirbusių iš kitų Sąjungos gamintojų įsigytą gyvą žuvį, duomenų į bendrą Sąjungos gamybą. Jie teigė, kad taip Sąjungos žuvų perdirbimo pramonė *de facto* neįtraukta į tyrimą.

(49) Po galutinio faktų atskleidimo ta pati šalis pakartojo savo pastabas ir pareiškė mananti, kad Komisija turėjo atlikti arba i) integruotą analizę, pagrįstą bendra visų Sąjungos augintojų ir perdirbėjų produkcija, arba ii) dviejų etapų analizę, t. y. visų pirma atlikti žalos analizę atskirai pagal augintojų segmentą ir atskirai pagal perdirbėjų segmentą, tuomet į analizę įtraukti visą pramonę. Buvo teigiama, kad antrasis metodas atitiktų PPO praktiką byloje EB/lašišos ([1]), taip pat ankstesnę Komisijos praktiką ([2]). Tačiau ši šalis nepateikė jokio vertinimo, kaip dėl tų alternatyvių metodų pasikeistų (jei išvis pasikeistų) žalos analizės rezultatai. Ši suinteresuotoji šalis dar teigė, kad minėtas metodas yra nenuoseklus, nes perdirbti skirti importuojami produktai yra įtraukiami ir į importo apimtį, ir į Sąjungos gamybą.

(50) Po galutinio faktų atskleidimo TV taip pat pareiškė mananti, kad į bendrą Sąjungos gamybą turėtų būti įtraukti Sąjungos gamintojų, perdirbančių iš kitų Sąjungos gamintojų įsigytą gyvą žuvį, duomenys.

(51) Be to, TV teigė, kad atliekant žalos analizę naudoti gamybos apimties duomenys skiriasi nuo gamybos apimties duomenų, naudotų atliekant esamos padėties analizę, todėl gali būti, kad jie yra neteisingi. TV taip pat pakartojo savo pastabą dėl tariamų esamos padėties analizės trūkumų.

(52) Dabartinis tyrimas apėmė visus Sąjungos gamintojus: gyvų, šviežių, užšaldytų upėtakių, upėtakių filė ir rūkytų upėtakių. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 10 konstatuojamojoje dalyje, tarp atrinktų Sąjungos gamintojų yra įvairiuose gamybos etapuose dalyvaujančių ir įvairių rūšių gamybą vykdančių bendrovių (gyvų upėtakių augintojų, šviežių, užšaldytų upėtakių, upėtakių filė ir rūkytų upėtakių gamintojų), ir laikyta, kad tai tipiškos visos Sąjungos pramonės bendrovės. Todėl teiginys, kad žuvies perdirbimo pramonė nebuvo *de facto* įtraukta į analizę, yra neteisingas ir buvo atmestas.

(53) Be to, nebuvo duomenų, kuriuos Komisija būtų galėjusi naudoti įvairių gamybos etapų ir rūšių analizei pagal segmentus atlikti. Papildant tai, kas pasakyta laikinojo reglamento 10 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonė yra labai nevienalytė – šiame sektoriuje veikia daugiau kaip 700 mažų ir vidutinių įmonių, todėl Komisija negalėjo rinkti skirtingų segmentų duomenų. Taigi atsižvelgti į pasiūlymą analizę atlikti pagal segmentus šiuo atveju buvo neįmanoma.

(54) Galiausiai reikia pasakyti, kad į gamybos duomenis įtraukti perdirbti skirtus importuojamus produktus buvo pasirinkta siekiant geriausio gamybos apimties įverčio. Bet kuriuo atveju perdirbti skirto nagrinėjamojo produkto (išskyrus rūkytus upėtakius) importas sudarė mažiau nei 3 % šiuo metodu apskaičiuotos bendros Sąjungos gamybos apimties, todėl jeigu pagal alternatyvų metodą šis importas nebūtų įtrauktas į Sąjungos gamybos duomenis, tai nebūtų turėję reikšmingos įtakos šiam žalos rodikliui.

(55) Tai, jog esamos padėties analizės tikslais apskaičiuota gamybos apimtis skiriasi nuo žalos analizės tikslais apskaičiuotos gamybos apimties, patvirtina tai, kad per tyrimą atsirado tikslesnės informacijos, o esamos padėties analizė buvo atliekama remiantis atsargiu *prima facie* įrodymų, turėtų atliekant esamos padėties analizę, vertinimu. Be to, į konkrečius TV klausimus dėl esamos padėties analizės Komisija atsakė 2014 m. gruodžio 18 d. išsiųstame

([1]) 2008 m. sausio 15 d. priimta ekspertų ataskaita „Europos Bendrijos. Norvegijos kilmės ūkiuose auginamai lašišai taikomos antidempingo priemonės“ (WT/DS337/R).

([2]) 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1238/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas (OL L 325, 2013 12 5, p. 1).

individualaus faktų atskleidimo dokumente ir per 2015 m. sausio 8 d. surengtą klausymą, kuriame dalyvavo bylas nagrinėjantis pareigūnas. Todėl teiginys, kad žalos analizei naudotas gamybos apimties rodiklis gali būti neteisingas dėl to, kad esamos padėties analizei ir žalos analizei atlikti naudoti skirtingi šaltiniai, atmetamas.

(56) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 123 konstatuojamojoje dalyje, gamybos apimtis apskaičiuota remiantis iš ūkių („ex-farm“) surinktais kiekvienoje valstybėje narėje sužvejotų gyvų žuvų duomenimis, kuriuos pateikė Europos akvakultūros gamintojų federacija (toliau – FEAP). Perdirbti skirtų importuotų produktų dalis buvo pridėta prie Sąjungos gyvos žuvies gamybos apimties, remiantis per tyrimą surinkta ir patikrinta informacija. Gamybos apimtis skaičiuojama kaip neišdorotos žuvies ekvivalentas, todėl nėra skirtumo, ar ji skaičiuojama remiantis pirmos (gyvos žuvies), ar paskutinės (perdirbtos žuvies) pardavimo formos duomenimis. Taigi jeigu perdirbtos žuvies apimtis būtų buvusi pridėta prie gyvos žuvies apimties, kaip siūlė minėta suinteresuotoji šalis, tai būtų dvigubas tų pačių duomenų įtraukimas. Nepaisant to, kad, siekiant išvengti dvigubo duomenų įtraukimo, bendrai gamybos apimčiai apskaičiuoti daugiausia remtasi gyvos žuvies gamybos duomenimis, taikant šį metodą buvo atsižvelgta ir į kitų rūšių Sąjungos gamybą (šviežių, užšaldytų upėtakių, upėtakių filė ir rūkytų upėtakių gamybą), o žalos veiksniai yra susiję su visa Sąjungos pramone, t. y. su gyvos žuvies auginimu ir tolesniais perdirbimo etapais. Taigi priešingai nei teigė ši šalis, bendrą Sąjungos gamybos apimtį nustatant minėtu metodu upėtakių perdirbimo pramonė nebuvo išskirta. Todėl argumentas atmestas.

(57) Bet kuriuo atveju, net jeigu minėtos suinteresuotosios šalies pasiūlytas metodas būtų pripažintas tinkamu ir gyvą žuvį perdirbančių Sąjungos gamintojų duomenys būtų pridėti prie Sąjungos gyvos žuvies gamintojų duomenų ir net jeigu dėl to būtų nustatyti per dideli kai kurie žalos rodikliai (pvz., gamybos apimtis, pardavimo apimtis, gamybos pajėgumai ir užimtumas), jų tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu išliktų tokios pačios, nes perdirbimo pramonės produkcijos apimtis yra susijusi su gyvos žuvies gamybos apimtimi.

(58) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 99 ir 100 konstatuojamosios dalys.

2. **Sąjungos suvartojimas**

(59) Kaip jau minėta 48 konstatuojamojoje dalyje, po pirminio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Komisija neatsižvelgė į Sąjungos gamintojų, perdirbančių iš kitų Sąjungos gyvos žuvies gamintojų įsigytą gyvą žuvį, gamybos apimties duomenis, tik į tų Sąjungos gamintojų, kurie gyvą žuvį importuoja, kad toliau ją perdirbtų. Ši šalis teigė, kad dėl to nustatytas per mažas bendro Sąjungos suvartojimo rodiklis. Po galutinio faktų atskleidimo ta pati šalis pakartojo savo pastabą, bet jos labiau nepagrindė, tik pateikė išgalvotą pavyzdį apie rinkos dalis, teigdama, kad metodas, kurį Komisija naudojo Sąjungos suvartojimui nustatyti, yra nelogiškas, todėl nustatytas Turkijos importo užimamos rinkos dalies rodiklis yra per didelis.

(60) Kaip paaiškinta 52 ir 56 konstatuojamosiose dalyse, Sąjungos žuvų perdirbimo pramonė iš tiesų buvo įtraukta į analizę. Vis dėlto, siekiant išvengti dvigubo duomenų įtraukimo, gamybos duomenys buvo parengti remiantis gyvos žuvies, perskaičiuotos į neišdorotos žuvies ekvivalentą, duomenimis. Jeigu bendra gamybos apimtis būtų nustatyta remiantis perdirbtų upėtakių apimtimi, perskaičiuota į neišdorotos žuvies ekvivalentą, rezultatas būtų buvęs tas pats. Tačiau jeigu perdirbtos žuvies apimtis būtų buvusi pridėta prie gyvos žuvies apimties, kaip siūlė minėta suinteresuotoji šalis, tai būtų dvigubas duomenų įtraukimas, todėl būtų buvusi dirbtinai padidinta bendra gamybos apimtis ir Sąjungos suvartojimas. Be to, kaip paaiškinta 57 konstatuojamojoje dalyje, šių rodiklių tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu išliktų tokios pačios. Todėl šie argumentai atmesti.

(61) Poveikis, kurį, kaip teigiama, Turkijos importas daro rinkos daliai, aptariamas 64 konstatuojamojoje dalyje.

(62) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 101–105 konstatuojamosios dalys.

3. **Importas iš nagrinėjamosios šalies**

3.1. *Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis ir rinkos dalis*

(63) Po galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Komisija neatsižvelgė į Sąjungos gamintojų, perdirbančių iš kitų Sąjungos gyvos žuvies gamintojų įsigytą gyvą žuvį, gamybos apimties duomenis, tik į tų Sąjungos gamintojų, kurie gyvą žuvį importuoja, kad toliau ją perdirbtų. Ši šalis teigė, kad taikant šį metodą nustatytas per didelis Turkijos importo užimamos rinkos dalies rodiklis. Kaip minėta 59 konstatuojamojoje dalyje, ši šalis pateikė tik išgalvotą pavyzdį apie rinkos dalis ir kitaip savo teiginio nepagrindė.

(64) Kaip paaiškinta 60 konstatuojamojoje dalyje, siekiant išvengti dvigubo duomenų įtraukimo gamybos duomenys buvo parengti remiantis gyvos žuvies, perskaičiuotos į neišdorotos žuvies ekvivalentą, duomenimis. Jeigu perdirbtos žuvies apimtis būtų buvusi pridėta prie gyvos žuvies apimties, kaip siūlė minėta suinteresuotoji šalis, tai būtų dvigubas duomenų įtraukimas ir atitinkamai būtų nustatytas per mažas Turkijos importo užimamos rinkos dalies rodiklis. Be to, kaip paaiškinta 57 konstatuojamojoje dalyje, šių rodiklių tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu išliktų tokios pačios. Todėl šis argumentas atmetamas.

(65) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 106–108 konstatuojamosios dalys.

3.2. *Importo iš nagrinėjamosios šalies kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(66) Po pirminio faktų atskleidimo viena šalis teigė, kad iš Turkijos importuojamų produktų kainos turėtų būti nustatytos ne kaip vidurkis, bet pagal produkto rūšis, nes produkto rūšių struktūra ir vienos konkrečios rūšies produkto svertinė vertė toje struktūroje turėtų didelės įtakos vidutinei pardavimo kainai. Po galutinio faktų atskleidimo ta pati šalis pakartojo savo pastabą, tačiau labiau savo teiginio nepagrindė.

(67) Manoma, kad siekiant nustatyti ir išnagrinėti bendras žalos rodiklių tendencijas, susijusias su nagrinėjamojo produkto kainomis nagrinėjamuoju laikotarpiu, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 3 straipsnyje, tikslinga naudoti svertinį importo kainos vidurkį, siejant jį su nagrinėjamojo produkto apibrėžtimi. Iš tiesų, renkami tik tiriamojo laikotarpio išsamūs duomenys. Todėl viso nagrinėjamojo laikotarpio duomenų, suskirstytų pagal produkto rūšis, nėra. Bet kuriuo atveju vertinant nagrinėjamajam produktui būdingą tendenciją galima remtis svertiniu importo kainos vidurkiu. Tai, kad su tam tikrų rūšių produktu siejama tendencija būtų, kaip teigiama, kitokia, negali paneigti bendros tendencijos. Galiausiai reikia pasakyti, kad svertine kaina remiamasi siekiant atsižvelgti į įvairių struktūrų bet kurios rūšies produkto svertinę vertę.

(68) Kita vertus, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 112 ir 113 konstatuojamosiose dalyse, skaičiuodama tiriamojo laikotarpio priverstinį kainų mažinimą Komisija vis dėlto naudojo pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis pakoreguotas vidutines svertines atrinktų Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje kainas; šias kainas Komisija palygino su atitinkamomis iš atrinktų bendradarbiaujančių Turkijos gamintojų importuojamo kiekvienos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutinėmis svertinėmis kainomis, taikytomis pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytomis CIF (kaina, draudimas ir frachtas) pagrindu ir atitinkamai pakoreguotomis siekiant atsižvelgti į muitus ir išlaidas po importo.

(69) Dėl šių priežasčių minėtas argumentas atmestas.

(70) Po pirminio faktų atskleidimo ta pati šalis išreiškė abejonę dėl Komisijos pasirinkimo neatlikti jokio koregavimo, kuriuo būtų atsižvelgta į po importo patiriamas išlaidas. Norėdama įvertinti šį teiginį, Komisija atliko išsamesnę turimos informacijos analizę ir rėmėsi vidutinėmis išlaidomis, kurių po importo turėjo atrinkto eksportuojančio gamintojo susijęs importuotojas.

(71) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, kurios prireikus buvo tinkamai pakoreguotos ir apskaičiuotos atėmus lengvatas ir nuolaidas. Palyginus gauti rezultatai išreikšti atrinktų Sąjungos gamintojų apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi. Atsižvelgus į 70 konstatuojamojoje dalyje aprašytą koregavimą, importo iš nagrinėjamosios šalies vidutinis svertinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas Sąjungos rinkoje buvo 2–16 % (vidutinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas – 6 %).

(72) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 109–111 ir 114–117 konstatuojamosios dalys.

4. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.1. *Bendrosios pastabos*

(73) Po pirminio faktų atskleidimo TV paprašė, kad Komisija pateiktų informacijos apie makroekonominius žalos rodiklius, suskirstytus tik pagal suvestinius atrinktų Sąjungos gamintojų lygmens duomenis. Ši šalis savo pageidavimą pakartojo ir po galutinio faktų atskleidimo. Tai Komisijos praktika – makroekonominius rodiklius ji apskaičiuoja ir analizuoja Sąjungos, o ne atrinktų Sąjungos gamintojų lygmeniu. Kalbant apie makroekonominius rodiklius, iš tiesų laikomasi nuomonės, kad, palyginti su tik dalies pramonės duomenimis, išsamūs visos Sąjungos pramonės duomenys, į kuriuos įtraukiami ir atrinktų bendrovių duomenys, geriau atspindi nagrinėjamuoju laikotarpiu buvusią padėtį. Todėl šis prašymas atmestas.

(74) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 118–122 konstatuojamosios dalys.

4.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(75) Kaip jau minėta 9 konstatuojamojoje dalyje, po pirminio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Komisija neatsižvelgė į Sąjungos gamintojų, perdirbančių iš kitų Sąjungos gyvos žuvies gamintojų įsigytą gyvą žuvį, gamybos apimties duomenis, tik į tų Sąjungos gamintojų, kurie gyvą žuvį importuoja, kad toliau ją perdirbtų. Ši šalis teigė, kad dėl to greičiausiai nustatytas per mažas bendros Sąjungos gamybos apimties rodiklis.

(76) Kaip minėta 52 konstatuojamojoje dalyje, Komisija analizavo visos Sąjungos pramonės (įskaitant gyvų, šviežių ir užšaldytų upėtakių, taip pat upėtakių filė ir rūkytų upėtakių gamintojus) duomenis ir, kaip paaiškinta 56 ir 60 konstatuojamosiose dalyse, Komisijos taikytas metodas bendros Sąjungos gamybos apimties rodikliui įtakos neturėjo. Todėl šis argumentas atmestas.

(77) TV teigė, kad FEAP pateikė tik 13 valstybių narių duomenis, todėl nustatytas per mažas bendros Sąjungos gamybos apimties rodiklis.

(78) FEAP iš tiesų nepateikė duomenų tų valstybių narių, kuriose bendra gamybos apimtis per metus nesiekė 1 000 tonų (neišdorotos žuvies ekvivalentu), tačiau tokie maži kiekiai negalėjo turėti reikšmingos įtakos nustatytoms tendencijoms. Be to, ši šalis neįrodė, kad likusių valstybių narių duomenis įtraukus į bendrus duomenis galėjo būti nustatytos kitokios tendencijos. Todėl argumentas atmestas.

(79) Po galutinio faktų atskleidimo TV teigė, kad dviejose valstybėse narėse (Bulgarijoje ir Rumunijoje), kurių gamybos duomenys nebuvo įtraukti, 2011 m. pagaminta daugiau nei 1 000 tonų. Tačiau TV pateikti duomenys – tai daugiausia didžiųjų upėtakių gamybos duomenys, o didieji upėtakiai nėra šiame tyrime nagrinėjamas produktas. Todėl šis teiginys atmestas.

(80) Po pirminio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad laikinojo reglamento 124 konstatuojamojoje dalyje nurodyti gamybos pajėgumai yra neteisingi, nes jie apskaičiuoti remiantis neteisingai, kaip teigta 75 konstatuojamojoje dalyje, nustatyta gamybos apimtimi. Ši suinteresuotoji šalis taip pat teigė, kad pajėgumų naudojimo koeficientas turėtų būti grindžiamas ne atrinktų Sąjungos gamintojų pateikta informacija, nes atrinkti įvairių gamybos etapų (kaip antai rūkymo) veiklą vykdantys Sąjungos gamintojai, o nustatant gamybos apimtį, kaip teigiama, įtraukti tik gyvų upėtakių duomenys. Po galutinio faktų atskleidimo ši šalis teigė, kad naudota neteisinga formulė: reikėjo remtis ne atrinktų gamintojų pajėgumų naudojimo koeficiento vidurkiu, bet naudoti konkrečius gyvos žuvies pramonės ir perdirbimo pramonės duomenis. Be to, ši šalis teigė, kad taip pat nebuvo įtraukti gyvus upėtakius Sąjungoje pirkusios perdirbimo pramonės duomenys, ir tai, kaip teigiama, turėjo reikšmingos įtakos bendrų Sąjungos gamybos pajėgumų nustatymui. Dar ši šalis teigė, kad bet kuriuo atveju pajėgumai turėjo būti nustatomi naudojant ne formulę, o faktinius Sąjungos gamintojų duomenis.

(81) Kaip nurodyta 52, 56 ir 60 konstatuojamosiose dalyse, Sąjungos perdirbimo pramonės duomenys į Komisijos analizę buvo įtraukti, todėl argumentas dėl neteisingo gamybos apimties apskaičiavimo atmestas. Be to, kaip paaiškinta 53 konstatuojamojoje dalyje, nebuvo duomenų, kuriais remdamasi Komisija būtų galėjusi analizei naudoti tų dviejų konkrečių pramonės segmentų duomenis. Dėl tos pačios priežasties remtis faktiniais daugiau kaip 700 Sąjungos mažų ir vidutinių gamintojų duomenimis nustatant pajėgumus buvo neįmanoma. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 123 ir 124 konstatuojamosiose dalyse, Komisijos nustatytas pajėgumų naudojimo koeficientas atitiko Sąjungos gamybos apimtį. Todėl argumentas, kad pajėgumai nustatyti naudojant neišsamius bendros gamybos duomenis ir kad pajėgumų naudojimo koeficientas neturėtų būti grindžiamas atrinktų Sąjungos gamintojų pateikta informacija, taip pat atmestas. Bet kuriuo atveju, net jeigu būtų pripažinta, kad šios suinteresuotosios šalies pasiūlytas gamybos apimties skaičiavimo metodas yra tinkamas, ir jeigu Sąjungoje gyvus upėtakius įsigyjančių Sąjungos perdirbimo pramonės gamintojų duomenys būtų pridėti prie Sąjungos gyvos žuvies gamintojų duomenų (kaip paaiškinta 56 konstatuojamojoje dalyje, tai būtų dvigubas duomenų įtraukimas), pajėgumų naudojimo raidos tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu būtų tokios pačios. Todėl šis argumentas atmestas.

(82) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 123–128 konstatuojamosios dalys.

4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(83) Kaip jau minėta 9 konstatuojamojoje dalyje, po pirminio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad Komisija neatsižvelgė į Sąjungos gamintojų, perdirbančių iš kitų Sąjungos gyvos žuvies gamintojų įsigytą gyvą žuvį, gamybos apimties duomenis, tik į tų Sąjungos gamintojų, kurie gyvą žuvį importuoja, kad toliau ją perdirbtų. Ši šalis teigė, kad ši Sąjungos perdirbimo pramonės dalis apskritai nebuvo įtraukta į analizę. Todėl ši šalis teigė, kad buvo nustatyta per maža Sąjungos pramonės pardavimo apimtis ir kad ja remiantis apskaičiuota rinkos dalis yra neteisinga. Po galutinio faktų atskleidimo ta pati šalis pakartojo savo pastabas ir pareiškė mananti, kad Komisija turėjo remtis 49 konstatuojamojoje dalyje aprašytais alternatyviais metodais, tačiau nepaaiškino, kaip tai susiję su šiuo nustatytuoju faktu.

(84) Argumentas, kad nustatyta gamybos apimtis yra neteisinga ir kad atliekant analizę nebuvo atsižvelgta į dalies Sąjungos pramonės duomenis, dėl 52, 56 ir 60 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių atmestas. Todėl argumentas dėl neteisingai nustatytos pardavimo apimties ir rinkos dalies taip pat atmestas. Kaip paaiškinta 53 konstatuojamojoje dalyje, analizuoti duomenų pagal segmentus buvo neįmanoma, todėl pasiūlymas dėl tokios analizės atmestas. Tačiau jeigu suinteresuotosios šalies pasiūlytas pardavimo apimties skaičiavimo metodas būtų buvęs pripažintas tinkamu, tie patys duomenys būtų buvę įtraukti du kartus, todėl būtų gauti per dideli Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies rodikliai. Be to, kaip paaiškinta 57 konstatuojamojoje dalyje, šių rodiklių tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu išliktų tokios pačios. Todėl šis argumentas atmetamas.

(85) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 129 ir 133 konstatuojamosios dalys.

4.2.3. Augimas

(86) Pastabų negauta, todėl patvirtinama laikinojo reglamento 134 konstatuojamoji dalis.

4.2.4. Užimtumas ir našumas

(87) Kaip jau minėta 9 konstatuojamojoje dalyje, po pirminio faktų atskleidimo viena šalis teigė, kad Komisija neatsižvelgė į Sąjungos gamintojų, perdirbančių iš kitų Sąjungos gyvos žuvies gamintojų įsigytą gyvą žuvį, duomenis ir kad dėl to apskaičiuotas per mažas užimtumo rodiklis. Po galutinio faktų atskleidimo ši šalis teigė, kad naudota neteisinga formulė: reikėjo remtis ne atrinktų gamintojų užimtumo duomenimis, bet naudoti šių dviejų konkrečių pramonės segmentų gamintojų duomenis. Be to, ši šalis teigė, kad taip pat nebuvo įtraukti gyvus upėtakius Sąjungoje pirkusios perdirbimo pramonės duomenys, ir tai, kaip teigiama, turėjo reikšmingos įtakos bendro Sąjungos užimtumo nustatymui. Dar ši šalis teigė, kad bet kuriuo atveju užimtumas turėjo būti nustatomas naudojant ne formulę, o faktinius Sąjungos gamintojų duomenis.

(88) Argumentas, kad nebuvo atsižvelgta į dalies Sąjungos pramonės duomenis, dėl 52, 56 ir 60 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių atmestas. Be to, kaip paaiškinta 53 konstatuojamojoje dalyje, nebuvo duomenų, kuriais remdamasi Komisija būtų galėjusi analizei naudoti konkrečius tų dviejų pramonės segmentų – gyvos žuvies pramonės ir perdirbimo pramonės – duomenis. Dėl tos pačios priežasties remtis faktiniais daugiau kaip 700 Sąjungos mažų ir vidutinių gamintojų duomenimis nustatant užimtumą buvo neįmanoma. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 136 konstatuojamojoje dalyje, Komisijos nustatytas užimtumo rodiklis atitiko Sąjungos gamybos apimtį. Iš tiesų, Komisija, vertindama užimtumo duomenis, atsižvelgė į visą Sąjungos pramonę, įskaitant perdirbimo pramonę. Todėl argumentas dėl neteisingai nustatyto užimtumo taip pat atmestas. Bet kuriuo atveju, net jeigu būtų pripažinta, kad šios suinteresuotosios šalies pasiūlytas gamybos apimties skaičiavimo metodas yra tinkamas, ir jeigu Sąjungoje gyvus upėtakius įsigyjančių Sąjungos perdirbimo pramonės gamintojų duomenys būtų pridėti prie Sąjungos gyvos žuvies gamintojų duomenų (kaip paaiškinta 56 konstatuojamojoje dalyje, tai būtų dvigubas tų pačių duomenų įtraukimas), užimtumo raidos tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu būtų tokios pačios. Todėl šis argumentas atmestas.

(89) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 135–137 konstatuojamosios dalys.

4.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.3.1. Kainos ir kainoms poveikio turintys veiksniai

(90) Po pirminio faktų atskleidimo viena šalis teigė, kad Sąjungos pramonės pardavimo kainos turėtų būti nustatytos ne kaip vidurkis, bet pagal kiekvienos rūšies produkto kainas, nes produkto rūšių struktūra ir vienos konkrečios rūšies nagrinėjamojo produkto svertinė vertė toje struktūroje turėtų didelės įtakos vidutinei pardavimo kainai. Po galutinio faktų atskleidimo ta pati šalis pakartojo savo pastabas, tačiau labiau savo teiginio nepagrindė.

(91) Vis dėlto pagal analogiją dėl 67 ir 68 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių šis argumentas atmestas.

(92) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 140–142 konstatuojamosios dalys.

4.3.2. Darbo sąnaudos

(93) Pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 143 ir 144 konstatuojamosios dalys.

4.3.3. Atsargos

(94) Pastabų negauta, todėl patvirtinama laikinojo reglamento 145 konstatuojamoji dalis.

4.3.4. Pelningumas, grynųjų pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(95) Pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 146–151 konstatuojamosios dalys.

5. **Išvada dėl žalos**

(96) Remiantis pirma išdėstyta bendra susijusių makroekonominių ir mikroekonominių veiksnių analize ir negavus jokių kitų pastabų, patvirtinamos laikinojo reglamento 152–155 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados, kad visa Sąjungos pramonė, įskaitant įvairių etapų ir rūšių gamybą (gyvų, šviežių, užšaldytų upėtakių, upėtakių filė ir rūkytų upėtakių gamybą) vykdančias bendroves, patyrė materialinę žalą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 8 straipsnio 4 dalyje.

E. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

1. **Subsidijuoto importo poveikis**

(97) Pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 157–161 konstatuojamosios dalys.

2. **Kitų veiksnių poveikis**

2.1. *Importas iš trečiųjų šalių*

(98) Pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 162–165 konstatuojamosios dalys.

2.2. *Sąjungos pramonės eksportas*

(99) Pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 166 ir 168 konstatuojamosios dalys.

2.3. *Suvartojimo raida*

(100) Pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 169 ir 170 konstatuojamosios dalys.

2.4. *Konkurencija su kitų rūšių žuvimis*

(101) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios suinteresuotosios šalys pakartojo savo teiginį, kad materialinę žalą Sąjungos pramonė patyrė dėl konkurencijos su kitų rūšių žuvimis. Šios šalys nurodė tyrimus ([1]), kuriuose, kaip teigiama, Vokietijos rinkoje kitų rūšių žuvys konkuruoja su porcijos dydžio vaivorykštiniais upėtakiais. Susijusios šalys taip pat teigė, kad žalą Sąjungos pramonė patyrė ne tik dėl tariamos konkurencijos su didžiaisiais upėtakiais, lašišomis ir pangasijomis, bet ir dėl menkių, otų, skumbrių ir jūrinių ešerių konkurencijos.

(102) Minėtuose šalių nurodytuose tyrimuose nei dėl Vokietijos, nei dėl visos Sąjungos rinkos jokių galutinių išvadų, pagrindžiančių šalių teiginius, nepateikta. Be to, šie teiginiai nederėjo su tuo, kad Turkijos kilmės vaivorykštinių upėtakių importas Sąjungoje nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo tiek pagal rinkos dalį, tiek pagal pardavimo apimtį.

(103) Bet kuriuo atveju tariama konkurencija dėl kitų rūšių žuvų negalima paaiškinti bendro ekonominės ir finansinės Sąjungos pramonės padėties pablogėjimo, o ypač importo iš Turkijos, kuris nagrinėjamuoju laikotarpiu augo, naudai prarastos rinkos dalies.

([1]) Nielsen et al, Market Integration of Farmed Trout in Germany, Marine Resource Economics, Volume 22, pp. 195–213 and Nielsen, M., Smit, J., & Guillen, J. (2009). Market integration of fish in Europe. Journal of Agricultural Economics, 60(2), 367–385. 10.1111/j.1477–9552.2008.00190.x

(104) Todėl teiginiai dėl konkurencijos atmesti.

(105) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 171–175 konstatuojamosios dalys.

2.5. *Administracinė ir reguliavimo našta, geografiniai apribojimai*

(106) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios suinteresuotosios šalys pakartojo savo teiginį, kad atliekant analizę neatsižvelgta į neigiamą administracinės naštos valstybėse narėse poveikį.

(107) Administracinė ir reguliavimo našta, įskaitant tariamą galimybės naudoti tam tikras geografines vietoves akvakultūros tikslais ribojimą valstybėse narėse, kaip galimas kitas Sąjungos pramonei padarytą žalą lėmęs veiksnys, aptarta laikinojo reglamento 176–178 konstatuojamosiose dalyse. Susijusios šalys labiau šio savo teiginio nepagrindė ir papildomos informacijos nepateikė. Todėl šis teiginys atmestas.

(108) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 176–178 konstatuojamosios dalys.

2.6. *Didelių mažmenininkų daromas spaudimas kainoms*

(109) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios suinteresuotosios šalys pakartojo savo teiginį, kad atliekant analizę neatsižvelgta į neigiamą poveikį, kurį daro mažmeninės prekybos sektoriaus spaudimas kainoms ir didelė derybinė galia.

(110) Mažmeninės prekybos sektoriaus daromas spaudimas kainoms ir didelė derybinė galia kaip kiti galimi veiksniai, lėmę Sąjungos pramonei padarytą žalą, aptarti laikinojo reglamento 179–181 konstatuojamosiose dalyse. Susijusios šalys labiau šio savo teiginio nepagrindė ir papildomos informacijos nepateikė. Todėl šis teiginys atmestas.

(111) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 179–181 konstatuojamosios dalys.

2.7. *Perteklinės investicijos, finansinės išlaidos, valiutų kurso svyravimai ir su bylinėjimusi susiję papildomi nuostoliai*

(112) Po pirminio faktų atskleidimo kai kurios suinteresuotosios šalys pakartojo savo teiginį, kad atliekant analizę neatsižvelgta į neigiamą kelių kitų veiksnių, kaip antai perteklinių investicijų aplinkosauginių aspektų ir bylinėjimosi, poveikį atskiriems Sąjungos gamintojams.

(113) Tačiau šie veiksniai jau aptarti laikinojo reglamento 182–186 konstatuojamosiose dalyse. Susijusios šalys labiau šio savo teiginio nepagrindė ir papildomos informacijos nepateikė. Todėl teiginys atmestas.

(114) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 182–186 konstatuojamosios dalys.

3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(115) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir negavus jokių kitų pastabų, patvirtinamos laikinojo reglamento 187–189 konstatuojamosios dalys, kuriose teigiama, kad materialinę žalą Sąjungos pramonė patyrė dėl subsidijuoto importo ir kad jokie kiti atskirai ir kartu analizuoti veiksniai šio priežastinio ryšio nenutraukia.

F. **SĄJUNGOS INTERESAI**

1. **Sąjungos pramonės interesai**

(116) Pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 191–194 konstatuojamosios dalys.

2. **Nesusijusių importuotojų interesai**

(117) Po laikinųjų priemonių nustatymo dar du importuotojai pranešė apie save ir teigė, kad iš Turkijos importuojamiems upėtakiams nustatyti muitai jiems turėtų neigiamo poveikio. Tačiau šios šalys savo teiginių nepagrindė. Todėl šie teiginiai atmesti.

(118) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 195 ir 198 konstatuojamosios dalys.

3. **Naudotojų, vartotojų ir tiekėjų interesai**

(119) Pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 199–203 konstatuojamosios dalys.

4. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(120) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir negavus jokių kitų pastabų, patvirtinama laikinojo reglamento 204 konstatuojamoji dalis, kurioje teigiama, kad nėra jokių įtikinamų priežasčių, leidžiančių manyti, kad priemonių nustatymas importuojamam Turkijos kilmės nagrinėjamajam produktui neatitiktų Sąjungos interesų.

G. **KOMPENSACINĖS PRIEMONĖS**

(121) Remiantis Komisijos išvadomis dėl subsidijavimo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų, reikėtų nustatyti galutines kompensacines priemones, kad būtų užkirstas kelias tolesnei žalai, kurią Sąjungos pramonei daro subsidijuotas importas.

1. **Žalos pašalinimo lygis (žalos skirtumas)**

(122) Atsižvelgiant į 70 ir 71 konstatuojamosiose dalyse aprašytą koregavimą, buvo pakoreguoti žalos skirtumai, kaip aprašyta 127 konstatuojamojoje dalyje.

(123) Jokių kitų pastabų negauta, todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 206–217 konstatuojamosios dalys.

2. **Galutinės priemonės**

(124) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir laikantis pagrindinio reglamento 15 straipsnio, reikėtų pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalyje nustatytą mažesniojo muito taisyklę nustatyti galutinius kompensacinius muitus. Komisija palygino žalos skirtumus ir subsidijų skirtumus. Muitų dydis turėtų būti nustatytas pagal mažesnįjį iš subsidijų ir žalos skirtumų.

(125) Atsižvelgiant į aukštą eksportuojančių Turkijos gamintojų bendradarbiavimo lygį, visoms kitoms bendrovėms taikomas muitas nustatytas pagal didžiausią iš muitų, nustatytų atrinktoms ar per tyrimą bendradarbiavusioms bendrovėms. Visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas bus taikomas toms bendrovėms, kurios atliekant tyrimą nebendradarbiavo.

(126) Priede išvardytoms bendradarbiavusioms, bet neatrinktoms Turkijos bendrovėms nustatoma galutinio muito norma, lygi atrinktoms bendrovėms nustatytų normų svertiniam vidurkiui.

(127) Remiantis tuo, kas išdėstyta, galutinio kompensacinio muito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti:

Bendrovė	Subsidijų skirtumas	Žalos skirtumas	Kompensacinis muitas
GMS	6,9 %	24 %	6,9 %
Kilic	9,5 %	37 %	9,5 %
Özpekler	6,7 %	22 %	6,7 %
Ternaeben	8,0 %	17 %	8,0 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	7,6 %	23 %	7,6 %
Visos kitos bendrovės	9,5 %	37 %	9,5 %

(128) Nurodytos kompensacinės priemonės nustatomos kaip *ad valorem* muitai, proporcingai pagal importo vertę.

(129) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos kompensacinio muito normos nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos atitinka atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai subjektai.

(130) Visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma turėtų būti taikoma tam importuojamam nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino bet kuri kita, šio reglamento rezoliucinėje dalyje konkrečiai nepaminėta bendrovė, įskaitant su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis susijusius subjektus.

(131) Pasikeitus subjekto pavadinimui, bendrovė gali prašyti, kad būtų taikomos minėtos individualios kompensacinio muito normos. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([1]). Jame turi būti pateikta visa svarbi informacija, kuria remiantis būtų galima įrodyti, kad pakeitimas neturi įtakos bendrovės teisei naudotis jai taikoma muito norma. Jei bendrovės pavadinimo pakeitimas neturi įtakos bendrovės teisei naudotis jai taikoma muito norma, apie pasikeitusį pavadinimą bus pranešta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(132) Siekiant užtikrinti, kad nustatyti kompensaciniai muitai būtų tinkamai taikomi, visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas turėtų būti taikomas ne tik per šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

3. **Įsipareigojimai**

(133) Po faktų atskleidimo laikinajame reglamente 15 eksportuojančių gamintojų pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnį pasiūlė įsipareigojimus dėl kainos.

(134) Komisija šiuos pasiūlymus atidžiai įvertino turėdama omenyje specifines santykių su Turkija aplinkybes. Komisija vis dėlto nusprendė, kad priimti tokius įsipareigojimus per šį tyrimą būtų nepraktiška. Priežastis – didelis nagrinėjamojo produkto pateikimo formų skaičius, dideli skirtingų pateikimo formų nagrinėjamojo produkto kainų skirtumai ir kryžminio kompensavimo rizika dėl kitų produktų pardavimo tiems patiems pirkėjams.

(135) Po galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis (AEA) teigė, kad priežastys, dėl kurių atsisakyta priimti įsipareigojimus, yra nepagrįstos. Ši šalis teigė, kad, pirma, produkto pateikimo formų skaičius yra ribotas, pateikimo formas galima aiškiai išskirti pagal TARIC kodus, o tam tikras pateikimo formas prireikus galima suskirstyti į grupes, antra, dideli įvairių pateikimo formų produkto kainų skirtumai nereiškia, kad įsipareigojimai praktiškai negalimi, nes galima nustatyti skirtingas minimalias įvairių pateikimo formų produkto importo kainas, ir, trečia, panašūs įsipareigojimai jau priimti anksčiau dėl kitų žuvų (lašišų) produktų ([2]).

(136) Pirma, įsipareigojimus pasiūlę atrinkti eksportuojantys gamintojai (Komisija turėjo išsamius jų duomenis) tiriamuoju laikotarpiu eksportavo septynių skirtingų pateikimo formų nagrinėjamąjį produktą. Tokių pateikimo formų negalima aiškiai susieti su TARIC kodais. Be to, bet koks pateikimo formų, nuo kurių priklauso produkto kaina, skirstymas į grupes gali lemti kryžminį įvairių pateikimo formų produkto minimalių importo kainų kompensavimą. Antra, jeigu didelį eksportuojančių gamintojų ir pateikimo formų skaičių kartu su dideliais pateikimo formų kainų skirtumais būtų bandoma atsverti, kaip siūlo ši suinteresuotoji šalis, nustatant daug minimalių importo kainų, prižiūrėti įsipareigojimus būtų dar sunkiau. Trečia, nuolatinei priežiūrai, kaip laikomasi įsipareigojimo tiems patiems pirkėjams nebeparduoti kitų produktų, reikėtų neproporcingai daug išteklių, todėl taip mažinti kryžminio kompensavimo riziką yra nerealu. Galiausiai, kalbant apie tyrimą dėl lašišų reikia pasakyti, kad per priemonių galiojimo laiką daug tuo metu priimtų įsipareigojimų atsiimta, o tai rodo, kad realiai jie nebuvo įgyvendinti. Dėl šių priežasčių argumentai dėl įsipareigojimų tinkamumo šiame tyrime atmetami.

(137) Taigi pasiūlyti įsipareigojimai dėl kainos buvo atmesti.

4. **Galutinis laikinųjų muitų surinkimas**

(138) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytos žalos lygį, reikėtų galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinuoju reglamentu nustatyto laikinojo kompensacinio muito sumas. Sumos, viršijančios galutines kompensacinio muito normas, turėtų būti nerenkamos.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.
([2]) Reglamentas (EB) Nr. 85/2006.

(139) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 ([1]) 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Turkijos kilmės vaivorykštiniams upėtakiams (*Oncorhynchus mykiss*):

— kurių gyvasis svoris ne didesnis kaip 1,2 kg arba

— kurie yra švieži, atšaldyti, užšaldyti ir (arba) rūkyti:

  — neišdorotos žuvys (su galvomis), be žiaunų arba su jomis, išskrostos arba neišskrostos, kurių kiekvienos svoris ne didesnis kaip 1,2 kg, arba

  — be galvų, be žiaunų arba su jomis, išskrostos arba neišskrostos, kurių kiekvienos svoris ne didesnis kaip 1 kg, arba

  — filė, kurių kiekvienos svoris ne didesnis kaip 400 g,

ir kurių KN kodai šiuo metu yra ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 ir ex 0305 43 00 (TARIC kodai 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 ir 0305 43 00 11), nustatomas galutinis kompensacinis muitas.

2. Galutinio kompensacinio muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau išvardytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Bendrovė	Kompensacinis muitas	Papildomas TARIC kodas
— Akyol Su Ürn.Ürt.Taş.Kom.İth.İhr.Paz.San. ve Tic. Ltd. Şti — Asya Söğüt Su Ürünleri Üretim Dahili Paz.ve İhr. Ltd.Şti — GMS Su Ürünleri Üretim İth. Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti — Gümüşdoga Su Ürünleri Üretim Ihracat Ithalat AŞ — Gümüş-Yel Su Ürünleri üretim İhracat ve İthalat Ltd. Şti — Hakan Komandit Şirketi — İskele Su Ürünleri Hayv.Gida Tur.Inş.Paz.Ihr.Ltd.Şti — Karaköy Su Ürünleri Üretim Paz.Tic.İhr. ve İth.Ltd.Şti — Özgü Su Ürün. Üret. Taş. Komis. İth. İhr. Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti	6,9 %	B964
BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ	9,5 %	B965
Özpekler İnşaat Taahhüd Dayanıklı Tüketim Malları Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi	6,7 %	B966
Ternaeben Gida ve Su Ürünleri Ithalat ve Ihracat Sanayi Ticaret AŞ	8,0 %	B967
Priede išvardytos bendrovės	7,6 %	
Visos kitos bendrovės	9,5 %	B999

3. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos atitinkamos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai surenkamos laikinaisiais kompensaciniais muitais pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1195/2014 užtikrintos sumos. Sumos, viršijančios galutines kompensacinio muito normas, nerenkamos.

([1]) 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

3 straipsnis

Jei bet kuris naujas Turkijos eksportuojantis gamintojas Komisijai pateiks pakankamai įrodymų, kad:

— tiriamuoju laikotarpiu (2013 m. sausio 1 d.–2013 m. gruodžio 31 d.) į Sąjungą neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašyto produkto,

— nėra susijęs nė su vienu Turkijos eksportuotoju ar gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės,

— faktiškai nagrinėjamąjį produktą į Sąjungą eksportavo po tiriamojo laikotarpio, kurio duomenimis remtasi nustatant priemones, arba turi neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį jo kiekį,

1 straipsnio 2 dalis gali būti iš dalies pakeista, naują eksportuojantį gamintoją priskiriant prie neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių, kurioms taikoma 7,6 % vidutinė svertinė muito norma.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2015 m. vasario 26 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Neatrinkti Turkijos bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, kuriems netaikytas individualus nagrinėjimas:

Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Abalıoğlu Yem-Soya ve Tekstil San. A.Ş.	B968
Ada Su Ürünleri Turizm İnşaat ve Ticaret Ltd. Şti.	B969
Ahmet Aydeniz Gıda San. ve Tic. A.Ş.	B970
Alba Lojistik İhracat İthalat Ltd. Şti.	B971
Alba Su Ürünleri A.Ş.	B972
Alfam Su Ürünleri A.Ş.	B973
Alima Su Ürünleri ve Gida San. Tic. A.Ş.	B974
Alka Su Ürünleri A.Ş.	B975
Azer Altin Su Ürünleri	B976
Bağcı Balık Gıda ve Enerji Üretimi San ve Tic. A.Ş.	B977
Çamlı Yem Besicilik Sanayii ve Ticaret A.Ş	B978
Çirçir Su Ürünleri Ltd. Şti.	B979
Ipaş Su Ürünleri A.Ş.	B980
Kemal Balıkçılık Ihr. Ltd. Şti.	B981
Liman Entegre Balıkçılık San ve Tic. Ltd. Şti.	B982
Miray Su Ürünleri	B983
Önder Su Ürünleri San. ve Tic. Ltd. Şti.	B984
Penta Su Ürünleri Üretim ve Sanayi Tic. A.Ş.	B985
Tai Su Ürünleri Ltd. Şti.	B986
TSM Deniz Ürünleri San. Tic. A.Ş.	B987
Ugurlu Balık A.Ş.	B988
Yaşar Dış Tic. A.Ş.	B989